

Kadın Muhafızdır

Nureddin Yıldız'ın 22.10.2017 tarihli (303.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Kıymetli kardeşlerim,

Âdem aleyhisselamdan beri insanlık sorunlarla uğraşarak bugünlerimize gelmiştir. Açlık, fakirlik, doğal afetler, insanın iç sorunları ve yığınla problem insanın ilk gününden bu zamana kadar hayatımızın içindedir.

Bu problemlerin bütün insanları kuşatması, istisnasız olarak herkesi ilgilendirmesi bakımından en yaygını ve ilk günden beri hiçbir şekilde kolaylaşmaksızın var olan mesele, 'kadın problemi'dir. Allah Teâlâ'nın yaratması olan erkek-kadın bir arada yaşama mecburiyeti, kadının o olmazsa hayatın olmayacağı ve insanın yaşayamayacağı nitelikte yaratılması, hayatın devamı için kadına yüklenen büyük yük, onun hem erkekler hem kendi cinsi için bitmez-tükenmez bir sorun olarak anılma nedeni olmuştur –Âdem aleyhisselamdan beri ve Âdem'in son çocuğuna kadar.

Hiç şüphesiz, kıyamete yaklaştık, ne kadar kaldığını bilmiyorsak da yakınlarında olduğumuzu bilebiliriz. Dünyada mesela iki yüz insan varken kadın ne kadar yük taşıyordu ve hem kendisi hem erkek için 'sorun' olma durumu ne kadar söz konusu idiye bugün yedi milyar insanın yaşadığı dünyada aynı 'sorunlu' konumu hâlâ devam etmektedir. Gerçi kadın konusunu Batı kültürü çözmüş hatta kadını yücelttiği bir pozisyona taşıdığını iddia etmiş ve insanları bu iddiaya bir nebze inandırmışsa da biz, Batı'nın kadın konusunda da tam bir münafıklık ve ikiyüzlülük içinde olduğunu, kadına karşı insanlık tarihinin tamamındaki en samimiyetsiz kadronun Baticılar arasında bulunduğunu biliyoruz. Batı, kadın konusunda asla samimi değildir. Kadın tüccarı oldukları ve kadının kendine ait değerlerine ticaret mantığıyla baktıkları için tüccarlar olarak ağızları iyi laf etmektedir, onların meselesinin özeti budur.

Bir ölünün, o ölmüşken tırnaklarını altın makasla kesmek ya da yüzüne pudra-krem sürmek ne işine yarar? Batı münafıklığı kadının analığını öldürmüş ve insanlığın genlerine darbe vurmaya sonuçlanacak şekilde kadınlığı sanayi değeriyle ölçen bir yere varmış, kadının bedenini aklından fazla kullanmışken bunun bizim nezdimizde hiçbir değeri olmadığı açıktır. Yeni gelen nesiller de Batı'nın para ve silaha dayalı medeniyetini keşfedip kadına karşı hilebazlığını iyice ifşa ettiğinde hakikatleri daha açık görecektir. Biz kadını ve kadına ait değerleri dinimizden öğrenmeye mecburuz, insan olarak da Müslüman olarak da yaşamanın kayıtsız-şartsız ölçüsü bu ikisinin kriterlerini Allah'tan ve Peygamber'inden öğrenmektir.

İnsan, insanı kendi menfaati kadar tanı(tı)r. Kadın kendini tanıtmaya kalkarsa erkeği ezeceği bir mantıkla tanım yapar. Kadından erkeğe adalet beklenemez. Aynı şekilde, erkeklerden müteşekkil bir kadronun kadını tarif edip rolünü ve mekânını biçmeleri kesin olarak erkeğin lehinedir, kadına zulümdür. Cinsiyet zemininde ne kadın erkeğe adalet sağlar ne de erkeğin kadına adaletli davranması söz konusudur.

Erkeğin kadında bitmez tükenmez ihtirasları ve menfaatleri vardır, bu menfaatleri kollayarak kadına adalet lütfettiğini iddia edecektir. Aynı durum tersinden kadın için de geçerlidir. Erkeğe ve kadına cinsiyetlerini, rollerini, konumlarını ve mekânlarını tayin edecek gücün erkeğe ve kadına muhtaç bulunmayan bir makam olması gereklidir. Bu 'muhtaç olmayan' sadece Allah'tır, celle celâlühü. Erkek evvela dünyaya gelebilmek için kadına muhtaçtır. Sonra hayatını kıvamında sürdürebilmek için yine muhtaçtır. Kadın da erkeğin ona ihtiyacı olduğu oranda erkeğe muhtaçtır. Bu erkeğin ve kadının birbirinin dilencisi olduğu anlamına gelir.

Kadına ve erkeğe rol biçip kanun koyanlar şayet bu muhtaçlıktan arınabilirler, erkekliğini kaybetmiş ve kadına muhtaç olmayan erkekler olabilirlerse belki kadın için adil denebilecek bir rol ve konum biçebilirler; bu ihtimali düşünemeyeceğimize göre Müslüman bir insan, erkeklerden kadına adalet beklemediği gibi kadınlardan da erkeğe insaf ummaz. Bu sadece dinî bir realite değil, aynı zamanda hayat gerçeğidir.

Mesele bu noktaya geldikten sonra şurasını vurgulayabiliriz ki müminler olarak bizler, insanlığın Âdem aleyhisselamdan beri en şerefli kimliğine sahibizdir. Kur'an'ımız ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hadisi şerifleri kadına hakiki kimliğiyle muamele etmiştir ve bu bizim şerefimizdir, elhamdülillah. Fakat Batı, kadına karşı zalimce ve münafıkça taşıdığı yüzünü parası sayesinde cazip göstermiş, Allah'ın kadına verdiği hakları ve görevleri bir zulüm olarak lanse edebilmiştir.

Bugün ben din anlatan ve insanları Allah'a çağırarak için uğraşan biri olarak, 'kadın için Allah şöyle diyor' demeye veya bu hakikati savunmaya karşı ürkütülmüş bulunuyorum. Kadın hakkında en akılsız insan, en ağır terör örgütü bile konuşabiliyor ama Allah ve Peygamberi, kadın hakkında konuşmasını isteniyor. Bu tabii ki aslında Allah ile savaşın kadın üzerinden yürüyen bir türüdür. Kadını en çok sömüren oldukları, zinalarını kürtajla örtme teknolojisini keşfettikleri, kadını meta olarak kullanmayı insanlık tarihinde en yüksek biçimiyle onlar ortaya koydukları hâlde kadını yaratan Allah'ın dinine ait hükümleri konuşmayı mahkemesine bile gerek olmayan en ağır suç hâline getirmişlerdir.

Elbette bu, Allah'ın dinini veya dinin kadın hakkındaki hükümlerini konuşmamızı engelleyemeyecektir. Bin kere de olsa idama razı olacağız ancak Bilal radiyallahu anının Mekke sokaklarında "Allah birdir" diye bağırması gibi, "Allah kadın için böyle buyuruyor" diyeceğiz, demek zorundayız. **Din adına konuşmakla mükellef tutulmuş bir kısım hocaların ve akademisyenlerin 'bu konulardan uzak dur rahat ol' tavrı içinde bulunmaları hakikat değildir. Bu olsa olsa zalimden korkup zulme rıza göstermektir. Allah'ın mümin kullarının bir kısmı bu hataya düşmüş olabilirler ama müminin hayat felsefesi-tarzi bu değildir.**

Toplumun aslının aile olduğunu Allah'tan ve Peygamberi'nden öğrendik. Dünyanın pozitif değeri en üstün başlığı ailedir. Ailenin aslı da kadındır. Dolayısıyla dünyada aileye hâkim olan kadına hâkimdir, kadına hâkim olan da medeniyetini veya projesini gerçekleştirir. Bir şeyin pozitif olarak en üst değeri kadınsa negatif olarak da karşılığında en üstün olan odur. Başka bir deyişle dünyadaki bütün hayırların özünde kadın olduğu gibi negatif açıdan bakılırsa bütün şerhlerin özünde de kadın vardır. Yaşamayı kadına bağlı olanın hayatı da kadınlara biter.

Bunun içindir ki İblis aleyhilla'ne her şeyden fazla aileyle ilgilenmektedir. İblis'in kendi projeleri arasında uygulamaya en çok özen gösterdiği uğraşı aileyle ilgili olanlardır. Kendi projelerini ailede gerçekleştirebildiği kadar İblislik yapabildiğini düşünür şeytan, buyuruyor Resûlullah aleyhisselam Efendimiz. Kur'an'ımız, Bakara suresinin 205. ayet-i kerimesinde kâfirler ve zalimlerin bir toprağı işgal ettiklerinde önce tarımı ve nesli harap ederek işe başlayacaklarını haber vermektedir:

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ

Bugün İslam topraklarında devrimler yapıp orduları ve dış güçlerin destekleriyle ayakta duran mihrakların, aynı zamanda buldukları araziye dört mevsim her bitkiyi bitirebilecek karakterinden uzaklaştıracak kadar yok edici davranmaları ve bombalamalarının nedeni işte bu hikmettir. Dünyanın muz ormanlarını oluşturan topraklarda muz yiyemeden açlıktan ölen insanlar bu kendi perişanlıklarına karşın Fransa'yı muzla besliyorlar. Dünyanın birkaç kıtasına ihracat yapabilecek kadar münbit topraklarda yaşayan insanların işsizlik ve fakirlik sebebiyle Avrupa'ya göç ediyor olmalarını bu ayetten başka bir izah açıklayamaz.

Toprağın tahribinin ardından da ailenin ve neslin, yani kadının tahribi gelmiştir. Mesele yalnızca Müslüman kadınların başlarını açmaları ve tesettür meselesi değildir. Tesettürle beraber kadının ruhu da açık havaya açılmış, erkekleşmek isteyen bir kadın nesli ihdas edilmiştir. Evinde, radyatörün başında oturduğu bir kış günü yağın karı camdan seyretmekten zevk alacak yerde, fabrikalarda erkekler gibi çalışıp ezildikten sonra akşam evine yorgun ve bitkin gelmekten zevk alan bir kadın nesli yetiştirilmiştir. Çok iyi bir şeymiş gibi de 'kadın istihdamı'nı, kadının fabrikalara ve ofislere çekilmesini bir başarı, "çok şükür bu noktalara geldik" denilen mesabede bir iş kabul etmişlerdir.

Kadın için de zaruret olan çalışma alanları dışında bulunan kadınların, kadınlık ve insanlığın geleceği namına birer zayıf olduklarını konuşmak kanunla suç hâline getirilmiştir. Hâlbuki bahsettiğimiz kişi bor madeni değildir ki bittiğinde yerine başka maden kullanılsın; kadın insanlığın ta kendisidir. Dışarıda yorulmamalı, çile çekmemeli, evinin kraliçesi olarak yaşamalıdır. Fakat gelin görün ki bunu söylemek dahi bir suç seviyesine getirilmiştir. Bunun yanında bizzat kadın da anca iki yüz insanın sığabileceği metrobüse üç yüz kişinin arasında itiş kakış binmeyi kadınlığının adeta onuru olarak görmüştür. İblisin projesinin sekreteryasında Batı duruyor ve Müslümanlar da bu projede eleman olmakla ne yazık ki övünüyorlar. (Ama elbette hayatın tamamını Müslümanlığın belirlediği bir tarzda yaşayan ile onu cuma gününün dini gören arasında bu kadar fark olacaktır.)

Kadını işyerlerine çeken devlet, evlendikten sonra bir sene içinde boşanmayı yasaklıyor. Bu ne gülünç bir kanundur? Hani hak-hürriyet vardı dünyada, ne demek bir sene içinde boşanamayız? Bunu neden böyle yapıyor peki? Çünkü öyle bir hayat mantığı oluşturdular ki iki haftalığına evlenen bir nesil doğuverdi bundan. İki hafta içinde boşanmanın yasak oluşu bir kenara, devlet erkeğe de açık açık, "gelsen de bu mahkemeden haksız çıkacaksın, istersen sabret" demektedir. Kadına da "mahkemeye gelmene gerek yok, karakolu ara ve adamı evden dışarı atır" deniyor, devlet tarafından. Adam ev kurmuş, bir sürü masraf etmiş ve bu insana üç ay boyunca kendi evine giremeyeceği söylenip ceza veriliyor. Üç ay sonra da -adalet olacak ya hani- kadın eve almak istemediğinden, adam hapse alınıyor. İnsan kendi eliyle kurduğu evinden sürgün edilir mi, bu ne biçim saçmalaktır?

Bu komik bir manzara bile değildir. Fakat gelin görün ki beşerin işi anca bu kadar olabilir. Allah'ın adaleti ve şeriatı dışında bir yol arayanların akıbeti bu komik bile olamayan şimdiki durumumuzdur. 'Kadın istihdamı' hareketinin vardığı ve önümüzde durmakta olan acı gerçeğimiz budur. Gafil olup bu ayarlarla oynayan Müslümanlar ikaz edilmelidir. Evinde oturan şu kadar kadını daha iş dünyasına kazandırdığı için -üstelik işsizlik sayısı azalmamaktadır- üzerine bir de teşekkür bekleyerek açıklamalar yapan etkili kimseler şeytanın projesinde bilerek veya bilmeyerek rol almaktadırlar.

Esas meselemiz acı gerçeklere temas etmek zorunda olmamız dolayısıyla değindiğimiz bu tenkitler değildir. Bizim anlayacağımız nokta, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem dünyadan ayrılırken kadını nereye koyduğu ve hangi görevlerle donattığıdır. Peygamber'imiz -aleyhisselam- bu dünyada insanlığı ihya etmek için bulunmuştur. Evet, İslam'ı getirmiş lakin insan kimliğine kavuşsun diye getirmiştir. İslam-Müslümanlık, insanlığın olmazsa olmazıdır. Aksi takdirde bataklıklarda çürüyüp gitmek insanlık için mukadderdi. İnsan, insan olsun diye Müslümanlık getirilmiştir.

İnsanlık da Müslümanlığa sahip olduğu kadar insanlığına kavuşacaktır. Aksi takdirde insanlığın iç donanımından Müslümanlığın bir kenara çıkarılması, bir milyon kişiyi öldürüp on beş milyon kişiye demokrasi getirilip (Irak) adına da medeniyet denmesidir. İnsanları içtiği kola kadar medenî kabul etmek de bunun bir göstergesidir; her içilen kola da çürümüş dişler, ülser olmuş mide, mikrop kapmış bağırsaktır.

Erkeğin erkekle, kadının kadınla evlenmesine hak tanımayı uygarlık kabul edip nikâhsız zinayı 'insan hakları'na dâhil görmek, her şeyden evvel kıyamete kadar yaratılacak milyarlarca insanın geleceğiyle oynamak anlamına geldiği için büyük bir insanlık suçudur, Allah'ın yasakladığı haram olmasının yanı

sıra. Kadın doğum yaptığı ve bebeğiyle meşgul olduğu zamanlarda Batı kafalılarının kullanımına uygun olmayacağından onun anneliğini istememektedirler.

Dikkat edilmesi gereken, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem erkek olarak beni, kadın olarak bir başkasını nereye koyduğudur. Mesela siyasette, eğitimde, ticaretle, ziraatta, savaşta kimin nereye oturacağına dair bir plan olur; Resûlullah aleyhisselam da bu dünyadan ayrılmadan önce her taşı yerine oturtmuştur. Yerine oturtulmamış bir taş bırakmamıştır. Bıraksaydı, Allah Teâlâ ayet-i kerimesinde dinimizin tamam olduğunu buyurmazdı. Kadın, kıyamet gününe kadar geçerli olacak herhangi bir zamanda bu konumunda durursa insanlık kazanacaktır. Zira Resûlullah, insanlığı Allah adına yönlendirmek için gelmiştir. İnsanlar nasıl alkol konusunda peygamberleri dinlemediklerinde sarhoş kalırlarsa kadın-erkek konularında da peygamberlerini dinlemezlerse bunun sarhoşluğu yaşanacak, boşanmalar artacaktır.

Buharî ve Müslim'in rivayet ettiği bir hadis-i şeriften yola çıkarak kadının hangi konuma oturtulduğuna bakmalıyız. Keyfine göre hevasından değil, hayatın gerçeklerine Allah'ın verdiği hükme göre konuşan Resûlullah aleyhisselatu vesselam buyuruyor ki:

كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

“Hepiniz çobansınız ve güttüklerinizden sorumlusunuz.”

Buradaki ‘çoban’lık koyun güdüldüğü anlamına değil, kurda karşı sorumlu konumunda olmaya işaret etmektedir. Hadis-i şerifin devamı; siyasette Müslümanlar'ın başını çeken liderin vatandaşlarından, erkeğin evinin maişetinden sorumlu olduğunu haber verdikten sonra çok önemli bir hususu zikrediyor:

وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ زَوْجِهَا وَوَالِدِهِ

“Kadın da kocasının evinin bekçisi, çocuğunun sorumlusudur.”

Bu hadis-i şerifi okuyor ve dersimizi çıkarıyor olduktan sonra özel okullar, Kur'an kursları veya İslamcı üniversiteler açarak ne erkeklerin ne kadınların nesil yetiştirme görevini tam olarak yerine getirdiklerini söylemek mümkün değildir. Üniversite, berber, terzi, muhafız gibi analar yetiştirilmedikçe ve çocuklar böyle analara teslim edilmedikçe Resûlullah aleyhisselamın ‘sorumluluk’ ile kastettiği hedefe varamayız.

Kur'an kursuna, imam-hatibe veya üniversiteye güvenmek ikinci basamağa güvenmek gibidir. Bir merdivenin ilk basamağı çürükse ikinci basamak ne işe yarar? O merdiven çökecektir. İkinci basamak anca birincinin üzerine konabilir.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, ümmet-i Muhammed'in ailesini, iffetini, onurunu ve yetişecek çocuklarını kadınlara emanet ederek gitmiştir. Resûlullah aleyhisselamın sünneti budur, ehl-i sünnet olmak budur ve İslam da budur. Ümmetimizin en büyük yükü kadınların omuzlarındadır. Gelecek açısından bakıldığında da kadının yükü ve sorumluluğu erkeğinkinden fazladır. Ekonominin düzelmesi için bile çaremiz iktisat ve tasarruf bilen, israf etmeyen ana yetiştirmektir. Kadın bu açıdan da ümmetin geleceğinin muhafızdır.

Bunun için Rabbimiz, “evlerinize yerleşin” buyurmaktadır:

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ

Ümmetimizin kadınlarını evin dışında kim, nereye çıkarırsa o Allah Teâlâ'nın şeriatının dışına taşmış demektir. Kur'an-ı Kerim'de ‘ev’ kelimesi geçtiği zaman Allah Teâlâ, “kadınların evi” ifadesini buyurmaktadır. Resûlullah aleyhisselamın evi kimin evidir? Tabii ki Muhammed Mustafa sallallahu

aleyhi ve sellemin evidir. Ama o evden bahsederken, peygamberin hanımlarına hitaben “sizin eviniz” buyruluyor.

Mesela erkek, kadını boşadı diyelim. Allah Teâlâ, ayetinde böyle bir durumdan söz ederken kadını kastedip erkeğe hitaben, “evinizden çıkarmayın onları” buyurmuyor, bilakis “evlerinden çıkarmayın onları” buyuruyor. Ev, Arapça ifadesiyle bile kadınındır. Rabbimiz Kur’an gibi bir kitabın belagatini dizerken dahi ev kelimesini kadına mal etmiş, peygamberinin evinden söz ederken onun hanımlarına, evin onlara ait olduğunu işaret etmiştir.

Ev, kadın demektir. Kadın, aile demektir. Aile insanlık demektir ve insanlık da Müslümanlık demektir. Çözülürken de inşa edilirken de bu böyledir. Allah’ın yardımıyla yirmi üç yılda Veda Hutbesi’ni okuyabilen Peygamber aleyhisselamın yıllarının başında Hatice radiyallahu anha olduğu için yirmi üç yılda proje sonuçlanabilmiştir.

Başımıza ne Siyonizm ne de uluslararası başka bir tehdit kadar değil, onlardan çok daha büyük bir dert olarak gelmiş bela, annelik kurumunun darbe yemiş olmasıdır. Düşmanlarımızın bütün sinsice ve haince projelerini bize hayırlı işler olarak tanıtmaları ve bizim de buna inanmış olmamız çok büyük bir derdimizdir. Sabahın erken saatlerinde metrobüse sıkışıp binen gencecik kadınların sahnesi, Müslümanlar’ın başına Suriye’de yağın bombaları seyredip ağlamak gibi bir hüznün sahnesidir.

Fakat bu meseleyi yalnızca ‘o kadının işe gitmesi’ olarak görmek bu anlamı vermez; dünyanın ömrü varsa bundan yüzlerce sene sonra kadınlık şimdi aldığı darbelerin bedelini nasıl ödeyecektir, annelik kurumunun yerine ne getirilecektir; aklıdan bu soruları geçirenler için acı gerçeklerdir bunlar.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.